



Зөләйха МИННАЖЕВА,
шагыйрь Татарстанның
атказанган
мәдәният хезмәткәре

Бар да әйбәт булачак

Мин, Идиятуллина Зөләйха Мохиулла кызы, 1971 елда Татарстанның Баулы районы Яңа Шалты урта мәктәбен тәмамладым. Ул ел, ул көн сәгәте-минуты белән хәтердә саклана. Чыгарылыш сыйныфлары өчәү иде. Шаулап торган ярты мәктәп укучысы. Укытучылар безнең белән шактый интеккән булсалар да, без киткәч, бик ямансулап калганнардыр, мөгаен.

Бәйрәмгә ярты ел алдан әзерләнгән башладык. Программа төзеп авылларда концертлар куеп, чыгарылыш кичәсенә акча җыйдык. Шакмаклы дәфтәрдән билеттар ясадык. (Тиз һәм тигез яртысын өчен, тегү машинасы белән йөртеп чыктык). “Ялкын” концерт төркеме дигән штамп яساتып алдык. 20 тиен дип билет бәясе яздык та һәр билетка мәктәп печате суктырып алдык. Чыгарылыш кичәсенә, яраткан укытучыларыбызга бүләккә – барына да җитте.

Чыгарылыш кичәсенең үзәгендә да без – инде концертлар куеп, шомарып беткән «Ялкын» концерт төркеме булды бугай. Яңгырлы көн иде. Таң белән башлагач өйләребезгә таралыштык. Мин түфлиләрекле салып, яланаяк кайттым. Бер урамчан 8 укучы. Бик арылган булса да, өйгә керәсе килми. Күңел кызык бер халәттә. Узганы -ябылган, киләчәге - билгесез. Ә шулай да, бар да әйбәт булачагына, киләчәкнең искиткеч матур буласына күңелдә ышаныч бар иде. Әнә бит, ничек матур булып, дөньяны яктыртып яңа таң атып килә...

